

Read the full book on: [10.1787/dcr-2013-en](https://doi.org/10.1787/dcr-2013-en)

Development Co-operation Report 2013 Ending Poverty

Sammendrag på dansk

2015-målene satte gang i den politiske støtte til fattigdomsbekæmpelse. Verden har sandsynligvis allerede opfyldt 2015-målet om at halvere andelen af verdens befolkning, som lever i ekstrem fattigdom (USD 1,25 om dagen). Til gengæld har udviklingen frem mod 2015-målene været ujævn i forhold til lande, lokaliteter, befolkningsgrupper og køn, hvilket afspejler en grundlæggende svaghed i de nuværende metoder. FN og FN's partnere er i gang med at udforme en ny global ramme, som skal erstatte 2015-målene i 2015 (kapitel 11), men de står over for en presserende udfordring om at afskaffe fattigdom en gang for alle. Som det fremgår af denne Development Co-operation Report (DCR), skal der mere til end bare det sædvanlige for at klare det.

Hvad er fattigdom, og hvordan måler man den?

Dette spørgsmål har været kernen i utallige stridigheder i forbindelse med 2015-målene. I denne rapport opridser førende tænkere udfordringerne med hensyn til at definere og måle fattigdom:

- **Fattigdom handler ikke kun om indkomst** . 2015-målet om at halvere ekstrem indkomstfattigdom går uden om mange andre former for fattigdom (kapitel 3). Økonomisk vækst er ikke nok til at fjerne alle aspekter af fattigdom, og ikke alle mennesker får gavn af den.
- **Der er ikke kun fattige i fattige lande** (Kapitel 1). I dag bor der en ny "bottom billion" (nederste milliard) i mellemindkomstlande, herunder Indien og Kina. De nationale fattigdomsmål opfanger ikke disse uligheder inden for egne grænser og giver ikke nogen retningslinjer for, hvordan man kan komme dem til livs (kapitel 2 og 15).
- **Fattigdom er ikke standardiseret eller statisk** . Nye målemetoder skal se ud over globale tal og afspejle landenes forskellige udgangspunkter og udfordringer, tage fat på uligheder og sikre sammenlignelighed over tid (kapitel 2 og 11).
- **Det er ikke kun et spørgsmål om at "nå ned på nul" – men om at blive der** (Kapitel 4). Mindst en halv milliard mennesker er fanget i kronisk fattigdom. Der skal formuleres særlige politikker for ikke blot at afskaffe ekstrem og kronisk fattigdom, men for at forhindre, at der opstår nye former for fattigdom.

Nye mål for afskaffelse af fattigdom

For at genfinde Millenniumerklæringens vision skal den nye internationale dagsorden inkorporere principper om solidaritet, lighed, værdighed og respekt for naturen (kapitel 12). Der skal være mål, som effektivt kan vejlede de vigtige ambitioner, mål, som er nemme at overvåge, og strategier for økonomisk og social forvandling. Denne rapport fremsætter mange forslag til udvikling af disse elementer:

Gå fra fattigdom til inkluderende velfærd

- Skabe en ny headlineindikator til at måle fremskridt hen mod afskaffelse af alle former for fattigdom, som kan supplere den nuværende indtægtsfattigdomsindikator (kapitel 3 og 5).

- Inkludere mål og indikatorer for at holde øje med, om folk bliver nyfattede (kapitel 4). Inkludere et mål om at mindske indtægtsulighed eller et sæt indikatorer for ulighed på tværs af de forskellige mål (kapitel 1 og 11).
- Have en todelte tilgang til køn: et mål for kønslighed og styrkelse af kvinderne kombineret med en metode til at afsløre kønsløfter for alle andre mål og målsætninger (kapitel 16).

Kombinere nationale og globale mål og ansvar

- Basere et nyt globalt mål om at reducere indkomstfattigdom på nationale fattigdomsmål, som er koordineret og ensartede internationalt (kapitel 2).
- Få den nye dagsorden til at gælde for alle lande, men med forskelligt ansvar efter landenes udgangspunkt, kompetencer og ressourcer (kapitel 11).
- Opstille nationale mål, men inden for globale minimumsstandarder (kapitel 11 og 15).

Forbedre data til sporing af fremskridt

- Vedtage et konkret mål og en indikator, som øger tilgængeligheden og kvaliteten af data til sporing af fremskridtene hen mod disse nye mål, og investere i national statistisk kapacitet (kapitel 14 og 16).

Nye anvisninger på afskaffelse af fattigdom

Det første skridt er at sætte de rigtige mål. Hvis man skal nå dem, kræver det nye politikker, engagement og lederskab hos de lokale regeringer – i nord og syd – og i hele verdenssamfundet. Regeringer, parlamentarikere, multilaterale og regionale institutioner, civilsamfundet, ngo'er, fonde og den private sektor skal samarbejde for at sikre, at alle politikker på alle områder tilsammen kan afskaffe fattigdom.

Bidragyderne til denne rapport deler deres store erfaring med, hvad der virker, herunder:

- **Se udvikling som et skift fra fattigdom til magt** ved at give folk magt, især kvinder og de kronisk fattige, og eliminere den sociale diskrimination, der fastholder dem i fattigdom. Udviklingsorganisationer, politiske bevægelser og civilsamfundets organisationer kan støtte et sådant magtskifte (kapitel 4, 5, 6, 9, 10, 12 og 16).
- **Opbygge inkluderende og bæredygtige økonomier** som sætter de fattigste i stand til at deltage i og få gavn af vækst. Det vil kræve en radikal nyorientering og omprioritering af politikker og programmer – især inden for landbrug, uddannelse, energi og beskæftigelse (kapitel 4, 7, 8, 14 og 15).
- **Sørge for sociale sikringsprogrammer** – beskæftigelsesgarantier, pengeoverførsler, pensioner, børne- og handicapydelse – for at skabe en god cirkel, som sætter de fattige i stand til at opretholde deres udkomme, opbygge aktiver, få adgang til økonomiske muligheder og modstå rystelser som f.eks. klimaændringer (kapitel 4, 5, 6, 7, 9, 10 og 13).
- **Gøre miljømæssig bæredygtighed og naturressourcer til en kerneprioritet**, som er uløseligt forbundet med fattigdomsbekæmpelse og velfærd. Politikkerne skal ikke kun tage sig af symptomerne, men også årsagerne til fattigdom uden at underminere fremtidige generationers velfærd (kapitel 11, 13 og 15).
- **Investere i smålandbrug** for at bekæmpe fattigdom og fremme bred økonomisk vækst i fattige lande, hvor en stor del af befolkningen lever på landet (kapitel 8 og 10).
- **Støtte udveksling af viden og erfaringer** vedrørende fattigdomsbekæmpelse, især blandt landene i syden (kapitel 1, 8, 15 og 16).

Hvad betyder det for udviklingssamarbejdet?

Der vil være behov for ekstra støtte til at imødegå disse udfordringer. De økonomiske ressourcer vil i stigende grad komme fra landenes egne skattesystemer, men officiel udviklingsbistand vil stadig være helt afgørende. Den skal blive "smart" med hensyn til at tiltrække yderligere midler inden for en samlet global struktur, som optimerer alle tilgængelige finansieringskilder og sikrer ansvarlighed (kapitel 15 og 16). Det nye globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde kunne samle og koordinere den globale indsats og ressourcer (leder). Hvis man skal udrydde fattigdommen og mindske uligheden i og mellem landene, skal der ydes vedvarende og sammenhængende støtte til skrøbelige stater, indsatsen skal målrettes

lommer af ekstrem fattigdom i mellemindkomstlande, staternes egen kapacitet til at levere offentlige goder skal udvikles, og man skal anerkende, at fred og mindre vold er fundamentet for at kunne afskaffe fattigdom (kapitel 14, 15 og 16).

© OECD

Dette sammendrag er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af dette sammendrag er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Sammendrag på flere sprog er oversatte uddrag af OECD publikationer, der oprindeligt blev publiceret på engelsk og fransk.

De er gratis tilgængelige på OECD Online Bookshop www.oecd.org/bookshop

For yderligere oplysninger kan man kontakte afdelingen OECD Rettigheder og Oversættelser, Direktoratet for Offentlige Anliggender og Kommunikation på rights@oecd.org eller pr. fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Besøg vores website www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2013), *Development Co-operation Report 2013: Ending Poverty*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2013-en